

Θυμός και Οργή

Ο θυμός διαφέρει από την οργή. Θυμός μεν είναι η οργή σε κατάσταση εκρηκτική, ενώ η οργή είναι η διάθεση να προκαλέσεις λύπη σε εκείνον που σε λύπησε.

Μέγας Αθανάσιος

Ο θυμός (όταν σωστά τον χειρίζεται ο άνθρωπος) είναι το νεύρο της ψυχής, διότι τονώνει στην προσπάθεια των καλών έργων.

Ο θυμός που εκδηλώνεται όταν πρέπει και όπως πρέπει, ισχυροποιεί την υπομονή και την εγκράτεια. Όταν όμως ενεργεί αντίθετα προς τον ορθό λόγο, γίνεται τρέλα.

Θυμός είναι έξαψη και απότομο ξέσπασμα του πάθους, ενώ οργή είναι μόνιμη λύπη και διαρκή ορμή για την ανταπόδοση αυτών που προκάλεσαν τη λύπη (δηλαδή εν θερμό εκδίκηση).

Κανείς να μη επιτιμά με εμπάθεια τους αμαρτάνοντες. Διότι το να ελέγχει κανείς με θυμό και οργή τον συνάνθρωπό του δεν σημαίνει ότι τον ελευθερώνει από την

αμαρτία, αλλ' ότι πέφτει ο ίδιος σε σφάλματα.

Μπορεί να κατορθώσει κάποιος να μη οργίζεται, όταν πιστεύει ότι βλέπει πάντοτε με τη σκέψη του τον Θεό και τον πάντοτε παρόντα Κύριο. Διότι ποιος υπήκοος μπροστά στον άρχοντα τολμά ποτέ να κάνει κάτι που τον δυσαρεστεί;

Μέγας Βασίλειος

Πηγή: <http://vatopaidi.wordpress.com/2011/03/30/%CE%B8%CF%85%CE%BC%CF%8C%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%BF%CF%81%CE%B3%CE%AE/>